

สภาอุตสาหกรรม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรื

สภาครูชองกง

Establishment of a General Teaching Council Consultation Document

**พจนานุกรมสืบค้นข้อมูลจากระบบ Internet
กลุ่มงานเอกสาร ศูนย์สารสนเทศทางการศึกษา
Web Site:http://www.info.gov.hk/emb/eng/new/gtc_cover.html**

แปลโดย

ดร. สุรศักดิ์ หลาบมาลา

สำนักงานโครงการพิเศษเพื่อการพัฒนาการศึกษา (สพด.)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

กุมภาพันธ์ 2542

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ความจำเป็นของสภาครู	4
บทที่ 3 อำนาจและหน้าที่ของสภาครู	6
บทที่ 4 การเตรียมการเพื่อการบริหารองค์กร	18
บทที่ 5 การเตรียมการเพื่อการบริหารจัดการ (บุคลากรและการเงิน)	26
บทที่ 6 ปัญหาอื่น ๆ	28
บทที่ 7 บทสรุป	31

คำนำ

การที่หลายฝ่ายเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน นับว่าเป็นการตื่นตัวของผู้เกี่ยวข้องในวงการศึกษาในภาพรวม หลังจากประจักษ์ชัดแล้วว่า สถานภาพทางการศึกษาของไทยนั้นต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ทั้ง ๆ ที่ครั้งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้เราเคยนำอยู่

การพัฒนาคุณภาพการศึกษานั้นควรจะเริ่มต้นด้วยการพัฒนาครูและผู้บริหารการศึกษา การศึกษาจะพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีไม่ได้หากไม่มีการพัฒนาครูและผู้บริหารการศึกษา อังกฤษ อเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และอีกหลายประเทศ แม้แต่ฮ่องกงที่กำลังเดินหน้าในการพัฒนาครูของตนอยู่ในขณะนี้ไม่มีที่สิ้นสุด

เป็นที่น่าสังเกตว่าประเทศเหล่านี้มีระบบการยกย่องและยกฐานะวิชาชีพครู โดยมุ่งหวังผลลัพธ์ที่คุณภาพของผู้เรียน อังกฤษ ไอร์แลนด์เหนือ แคนาดา และฮ่องกง ได้พยายามยกฐานะวิชาชีพครูให้เหมือนกับวิชาชีพอื่น เช่น แพทย์ นักบัญชี และวิศวกร เป็นต้น โดยการจัดตั้งสภาครู ให้ครูมีโอกาสบริหารวิชาชีพ พัฒนาตนเอง และดูแลจรรยาบรรณครูและผู้บริหารด้วยตนเอง โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในวงการศึกษา เช่น ผู้ปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาชีพอื่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อเสนอความคิดหลากหลาย และสามารถสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างกว้างไกล

สภาครูของฮ่องกง พัฒนาตามแบบสภาครูของสกอตแลนด์ อังกฤษ และแคนาดา เป็นตัวอย่างอีกรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาครูที่ใกล้บ้านเรา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ครูพัฒนาตนเอง พัฒนาวิชาชีพครู รับผิดชอบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และอนาคตของชาติให้ก้าวไปข้างหน้าเสมอ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงขอเสนอสภาครูแห่งฮ่องกง มาเป็นข้อมูล เพื่อความสมบูรณ์ของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยต่อไป

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

1.1 เอกสารเพื่อการปรึกษาหารือฉบับนี้เป็นการจัดทำข้อเสนอเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดตั้งสภาครู โดยคณะกรรมการเตรียมการเพื่อจัดตั้งสภาครู (Preparatory Committee on the Establishment of a General Teaching Council) ซึ่งอยู่ภายใต้คณะกรรมการการศึกษา (Education Commission - EC) ในการทำเอกสารฉบับนี้คณะกรรมการเตรียมการได้รับฟังความคิดเห็นและทัศนคติจากสาธารณชนโดยทั่วไป

ภูมิหลัง

1.2 เลขาธิการ* (The Chief Executive - CE) ได้ประกาศในนโยบายซึ่งได้แถลงเมื่อเดือนตุลาคมที่แล้ว ในส่วนของวิสัยทัศน์ว่า จะพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพที่มีคุณภาพและส่งผลต่อสังคมในระดับสูง โดยถือเป็นมาตรการหนึ่งในการส่งเสริมสถานภาพของวิชาชีพของครู และช่วยให้ครูทำงานของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รัฐบาลมีเจตจำนงที่จะดำเนินการจัดตั้งสภาครูให้เป็นหน่วยงานวิชาชีพสำหรับครูให้แล้วเสร็จภายในเวลา 2 ปี

1.3 คณะทำงานภายใต้คณะกรรมการการศึกษาตั้งขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 1995 เพื่อศึกษาความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งสภาครูฮ่องกง ในรายงานหมายเลข 7 (เอกสารเพื่อการศึกษาคณะกรรมการการศึกษา ซึ่งพิมพ์เมื่อเดือนพฤศจิกายน 1996) ได้เสนอแนะว่าควรจัดตั้งสภาครูขึ้นเพื่อส่งเสริมมาตรฐานการสอนและการพัฒนาวิชาชีพครู เพื่อธำรงรักษาความซื่อสัตย์สุจริตในวิชาชีพและเพื่อยกความมีศักดิ์ศรีของวิชาชีพครูให้สูงขึ้น โดยสภาครูควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.3.1 มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนครู เช่น มาตรฐานเพื่อการขึ้นทะเบียน และเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติของครู

* หมายถึง Mr. Tung Chee Wua ผู้บริหารของ HKSAR

13.2 มีอำนาจในการพิจารณาด้านวินัย และการร้องอุทธรณ์ การตัดสิน ข้อ
โต้แย้ง การสืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องวินัยเมื่อมีความจำเป็น

1.3.3 มีบทบาทสำคัญในการรับรองคุณภาพและความเป็นวิชาชีพชั้นสูงของ
วิชาชีพครู

1.3.4 มีหน้าที่ในการส่งเสริมครูให้ดำเนินการพัฒนาวิชาชีพของตนและ
ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู

1.4 หลังจากได้พิจารณาเอกสารดังกล่าวอย่างรอบคอบแล้ว คณะกรรมการการ
ศึกษาได้เสนอแนะต่อรัฐบาลในเดือนพฤษภาคม 1997 ว่า จะกำหนดให้มีสภาครูขึ้น
ในฮ่องกง ข้อเสนอนี้ได้ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับที่ 7 ฉบับที่พิมพ์ในเดือนกันยายน 1997

1.5 หลังจากได้มีการประกาศของคณะกรรมการการศึกษาตามข้อ 1.2 แล้ว ได้มี
การจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อดำเนินการพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับการจัดตั้งสภาครู
กรอบในการดำเนินงานของคณะกรรมการเตรียมการมีดังต่อไปนี้

ตามข้อเสนอในรายงานของคณะทำงานเกี่ยวกับสภาครู ซึ่งเสนอต่อ
คณะกรรมการการศึกษาเมื่อเดือนพฤษภาคม 1997 และข้ออภิปรายของคณะกรรมการ การ
ศึกษาในการประชุมเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 1997 จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการ จัดทำ
รายละเอียดเพื่อเตรียมการในการจัดตั้งสภาครูฮ่องกง โดยมีการดำเนินงานดังนี้

1.5.1 ร่างรายละเอียดเกี่ยวกับการนำข้อเสนอแนะในการจัดตั้งสภาครูไปปฏิบัติ

1.5.2 เตรียมเอกสารเพื่อการปรึกษาหารือและดำเนินการปรึกษาสาธารณชน
เกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของสภาครู และ

1.5.3 ช่วยเหลือในกระบวนการทางกฎหมาย เพื่อจัดทำร่างกฎหมายใหม่และ
แก้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาครู

1.6 คณะเตรียมการได้มีการประชุม 8 ครั้ง ระหว่างเดือนกันยายน 1997 ถึง
เดือนตุลาคม 1998 และได้จัดให้มีการอภิปรายกลุ่ม 4 ครั้ง ซึ่งมีครูและครูใหญ่ของโรงเรียน
ในระดับต่าง ๆ ทั้งโรงเรียนของรัฐ โรงเรียนที่รับทุนสนับสนุนจากรัฐ และโรงเรียนเอกชน ตัว
แทนของสภาโรงเรียน และตัวแทนของหน่วยงานที่สนับสนุนโรงเรียน รวมทั้งสมาชิกของสภา
จรรยาบรรณวิชาชีพครูแห่งฮ่องกง

1.7 คณะกรรมการเตรียมการได้เสร็จสิ้นงานเบื้องต้นแล้ว ขณะนี้กำลังรับฟังข้อคิดเห็นต่อข้อเสนอดังกล่าว คณะกรรมการเตรียมการขอถือโอกาสนี้แสดงความขอบคุณต่อครู ครูใหญ่ ตัวแทนของกรรมการโรงเรียน ตัวแทนของผู้สนับสนุนโรงเรียน และสมาชิกสภาจรรยาบรรณวิชาชีพครูแห่งฮ่องกง ที่ได้แสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการเตรียมการในการประชุมกลุ่มเพื่ออภิปรายข้อมูลของท่านซึ่งให้แก่เรานี้เป็นสิ่งที่มีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง

การปรึกษาหารือ

1.8 เราขอเชิญให้ครูทุกคนและผู้ปฏิบัติงานในอาชีพการศึกษาทุกท่าน และทุกคนซึ่งอยู่ในชุมชนผู้ซึ่งสนใจในการศึกษาได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของเราตามที่ปรากฏในเอกสารนี้ ความคิดเห็นของท่านควรส่งเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันที่ 22 มกราคม 1999 ไปยัง

เลขานุการคณะกรรมการเตรียมการเพื่อจัดตั้งสภาครูแห่งฮ่องกง
ห้อง 920 เลขที่ 9/F ปีกตะวันตก
สำนักงานกลาง
ฮ่องกง

บทที่ 2

ความจำเป็นของสภาครู

2.1 การศึกษาเป็นบริการทางสังคมที่ครูมีบทบาทอันสำคัญยิ่ง ปัจจุบันเรามีครูมากกว่า 53,000 คน ทำงานตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และมีประชากรนักเรียนเกือบ 1.1 ล้านคน คุณภาพของครูมีผลโดยตรงต่อคุณภาพของการศึกษา

2.2 การศึกษาเป็นเรื่องที่ต้องใช้งบประมาณของสาธารณชนมากที่สุด ค่าใช้จ่ายในการทำงานและค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการศึกษา ในปี 1997-1998 ต้องใช้งบดำเนินการถึง 38.12 พันล้านเหรียญ หรือคิดเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมด จำนวน 45.52 พันล้านเหรียญ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 18 และ 21 ของค่าใช้จ่ายดำเนินการและค่าใช้จ่ายทั้งหมดของรัฐบาล ตามลำดับ สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานค่าใช้จ่ายดำเนินการและค่าใช้จ่ายทั้งหมด ในปี 1997-1998 ประมาณ 24 พันล้านเหรียญ และ 30 พันล้านเหรียญ ตามลำดับ รัฐบาลได้ลงทุนอย่างมากในการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะจัดหาการศึกษาที่มีคุณภาพทุกระดับชั้น เพื่อช่วยให้ประชากรวัยเรียนของเราเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบและมีจิตใจเป็นอิสระ เป็นประชากรผู้ซึ่งสามารถที่จะจัดการกับความท้าทายทั้งหลายทั้งปวงในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราต้องการที่จะทำให้เยาวชนรุ่นใหม่ของเรามีความรู้ มีทักษะ และมีค่านิยมเพียงพอที่จะปฏิบัติภาระรับผิดชอบต่อครอบครัวและชุมชนของตนเองได้อย่างสมบูรณ์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการแข่งขันในระดับนานาชาติของฮ่องกงได้อย่างเต็มที่

2.3 ได้มีเสียงเรียกร้องจากกลุ่มอาชีพครูมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้วว่า ครูควรจะได้รับอนุญาตให้บริหารงานของตนเองเหมือนกับวิชาชีพอื่น หมายความว่า หน่วยงานทางวิชาชีพสำหรับครูควรจะเป็นผู้ทำหน้าที่ดูแล ส่งเสริมมาตรฐานและพฤติกรรมของวิชาชีพครู การขึ้นทะเบียนครู มาตรฐานการฝึกอบรมครู และการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องแน่นอน ควรจะมีการจัดตั้งหน่วยงานวิชาชีพครูที่เป็นมืออาชีพขึ้นเพื่อทำหน้าที่ดูแลมาตรฐานของตนเอง และควรจะมีอยู่ในฐานะที่จะทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเพื่อให้คุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่นเดียวกับบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานในวิชาชีพอื่น วัตถุประสงค์

ของสภาครูซึ่งเป็นหน่วยงานวิชาชีพของครู ก็มีหน้าที่เพื่อส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู โดยมีเป้าหมายสุดท้ายอยู่ที่การส่งเสริมคุณภาพการศึกษาสำหรับนักเรียนของเรา

2.4 ชุมชนมีสิทธิตามกฎหมายที่จะคาดหวังในอาชีพครู ซึ่งจะกำหนดและรักษามาตรฐานวิชาชีพของตนเองให้สูงไว้ได้ ผู้ปกครอง นายจ้าง และผู้มีบทบาทอื่น ๆ ในระบบการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนโรงเรียน หน่วยงานการฝึกหัดครู หน่วยงานทางการศึกษา ทุกคนต่างก็มีความสนใจที่จะเห็นระบบการศึกษาฮ่องกงดำเนินการโดยกลุ่มครूमืออาชีพ ซึ่งมีคุณภาพและมีความเสียสละสูง บุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในอนาคตของสภาครู ทั้งทางตรงและทางอ้อม สภาครูนั้นไม่เพียงแต่จะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ แต่เป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้ รัฐบาลก็ควรจะมีตัวแทนในสภาครูในจำนวนที่พอเหมาะ เพราะการศึกษาต้องใช้งบประมาณสาธารณะชนอย่างมาก และก็เป็นเรื่องที่ประชาชนสนใจเป็นอย่างมากด้วย

2.5 การจัดตั้งสภาครูขึ้นอยู่กับการยอมรับในความจำเป็นของการมีสภาครูจากฝ่ายการศึกษาและชุมชน จึงขอเสนอว่าอำนาจและหน้าที่ของสภาครูควรจะถูกกำหนดโดยกฎหมายเช่นเดียวกับอาชีพอื่น

บทที่ 3

อำนาจและหน้าที่ของสภาครู

บทนำ

3.1 สภาครูมีบทบาทสำคัญในการดูแลมาตรฐานวิชาชีพและการพัฒนาครู คณาจารย์ ทั่วทั้งหน่วยงานทางวิชาชีพอื่น ๆ เมื่อได้รับการจัดตั้งอย่างสมบูรณ์แล้ว สภาครูควรมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 3.1.1 อำนาจในการขึ้นทะเบียน
- 3.1.2 อำนาจในการออกและบังคับใช้จรรยาบรรณครู
- 3.1.3 มีอิทธิพลในการกำหนดแผนการเรียนฝึกหัดครู และ
- 3.1.4 ประกันการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

บทบาทสภาครูในการกำหนดและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพจะมีภาพลักษณ์ที่เด่นหากมีอำนาจในการขึ้นทะเบียนและการบังคับใช้จรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของกรฝึกอบรมครูใหม่ เพราะจะทำให้สภาครูสามารถกำหนดมาตรฐานและประกันได้ว่าครูที่ได้รับการฝึกอบรมแล้วจะมีคุณภาพและมีความรู้ที่จำเป็นตามที่โรงเรียนและชุมชนต้องการ นอกจากนี้ สภาครูยังมีบทบาทสำคัญยิ่งในการประกันการเรียนรู้ตลอดชีพและการพัฒนาวิชาชีพของครูทั้งหลาย ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมมาตรฐานการสอนให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในระยะยาวผลกระทบของหน้าที่เหล่านี้รวมกันจะทำให้คุณภาพของการเรียนการสอนในโรงเรียนดีขึ้น

ระยะเวลาในการดำเนินงานของสภาครู

3.2 เป็นไปไม่ได้สำหรับสภาครูที่จะต้องรับเอาภาระทั้งหมดและดำเนินการตามภาระเหล่านั้นอย่างเต็มรูปแบบในทันทีทันใดที่ได้จัดตั้งขึ้น การดำเนินงานเป็นระยะ ๆ ตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดให้ น่าจะเหมาะสมกว่า ในปีเริ่มแรกลำดับความสำคัญควรจะให้แก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการส่งเสริมมาตรฐานและจรรยาบรรณครู ตลอดจนทั้งการประกันการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง โดยมีเหตุผล 2 ประการที่จะให้ลำดับความสำคัญของหน้าที่ดัง

กล่าวข้างต้น ประการแรก ในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพนั้น ในอดีต ฝ่ายการศึกษาได้เคยร่างจรรยาบรรณสำหรับวิชาชีพครูของฮ่องกงไว้แล้ว ซึ่งอาจจะมีประโยชน์และสะดวกสำหรับสภาครูที่จะใช้เป็นฐานในการพัฒนาจรรยาบรรณและมาตรฐานของตน ประการที่สอง ในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องได้มีการวางแผนพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งคงต้องการเวลาในการวางแผนนานพอสมควร เพราะฉะนั้น จึงขอเสนอว่าสภาครูก็ควรที่จะเริ่มต้นเสียแต่เนิ่น ๆ ในเรื่องนี้

3.3 คณะกรรมการเตรียมการมีแนวความคิดว่า การขึ้นทะเบียนครู อิทธิพลที่มีต่อการกำหนดแผนการเรียนฝึกหัดครู และการกำหนดระยะเวลาการทดลองงาน ควรจะดำเนินการในระยะหลัง การขึ้นทะเบียนครูควรจะมีการดำเนินการไปตามลำดับ เพื่อให้สภาครูมีโอกาสสร้างความเชื่อถือและปรับปริมาณงานของตนเองได้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอิทธิพลที่มีต่อการกำหนดแผนการเรียนฝึกหัดครูและการกำหนดระยะเวลาการทดลองงานนั้น คณะกรรมการเตรียมการคาดว่าสภาครูคงจะต้องมีการประชุมตกลงกับสถาบันการฝึกหัดครูและกับโรงเรียนอย่างระมัดระวัง เพื่อกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่าย ดังนั้น จึงเห็นว่าเป็นสิ่งฉลาดที่จะดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ในระยะหลังต่อไป

อำนาจในการขึ้นทะเบียน

3.4 ปัจจุบันบุคคลผู้สอนในโรงเรียนต้องขึ้นทะเบียนกับผู้อำนวยความสะดวกการศึกษา ภายใต้กฎหมายการศึกษา เพื่อเป็นครูขึ้นทะเบียนหรือครูที่ได้รับอนุญาตให้สอน การขึ้นทะเบียนนั้นเป็นการบังคับ เมื่อขึ้นแล้วสามารถใช้ได้ตลอดชีวิต

3.5 พูดอย่างกว้าง ๆ ครูที่ขึ้นทะเบียนก็คือบุคคลผู้ซึ่งมีคุณสมบัติที่จะทำการสอน หรือมีประสบการณ์การสอนที่ได้รับความเห็นชอบแล้วตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายการศึกษา ส่วนครูที่ได้รับอนุญาตให้สอนแต่ไม่มีคุณลักษณะดังกล่าวจะได้รับอนุญาตให้สอนบางวิชาในโรงเรียนบางประเภท เกณฑ์ในการขึ้นทะเบียนสำหรับครูที่ขึ้นทะเบียนและครูที่ได้รับอนุญาตทำการสอนได้กำหนดไว้แล้วใน Second Schedule (ตอนที่ 1 - 4) ของระเบียบว่าด้วยการศึกษา

หน้าที่ของผู้ที่ขึ้นทะเบียน

3.6 การขึ้นทะเบียนนั้นจะมีความหมายที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) สิทธิในการสอน และ 2) สิทธิที่จะใช้ตำแหน่งวิชาชีพนั่น ซึ่งจากพื้นฐานเบื้องต้นของวิชาชีพ ก็คือ สิทธิในการสอนนั่นเอง ดังนั้น การขึ้นทะเบียนตามกฎหมายการศึกษาครอบคลุมสิทธิทำการสอนในอาชีพอื่น ๆ การขึ้นทะเบียน ก็คือ การคุ้มครองสิทธิที่จะใช้ตำแหน่ง ตัวอย่างเช่น การขึ้นทะเบียนตามกฎหมายของนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งประกาศใช้เมื่อเดือนมิถุนายน 1997 กำหนดไว้ว่า การใช้ตำแหน่งนำหน้าชื่อหรือเป็นนักสังคมสงเคราะห์ขึ้นทะเบียน อาจจะใช้ได้เฉพาะบุคคลผู้มีคุณสมบัติและขึ้นทะเบียนตามกฎหมายไว้เท่านั้น

3.7 คณะทำงานมีความคิดเห็นเห็นว่าหน้าที่ 2 ประการนั้น ควรจะไปด้วยกัน และขอเสนอว่ากฎหมายที่จะออกเกี่ยวกับสภาครูควรจะครอบคลุมทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว

การขึ้นทะเบียนบังคับหรือสมัครใจ

3.8 เพื่อที่จะให้สภาครูซึ่งเป็นหน่วยงานวิชาชีพครูหน่วยเดียว สามารถดำเนินงานและสามารถรักษาระเบียบบวินัยภายในองค์กร โดยการบังคับใช้จรรยาบรรณครูกับครูทั้งหลายได้แล้ว การขึ้นทะเบียนครูควรจะเป็นระบบบังคับ คณะทำงานมีความเห็นว่า สิ่งนี้สอดคล้องกับการปฏิบัติของหน่วยงานวิชาชีพในท้องถิ่นและโพ้นทะเลอื่น ๆ สำหรับบุคคลผู้ซึ่งมีคุณสมบัติขั้นต้นของการเป็นครู แม้ปัจจุบันจะไม่ได้สอนในโรงเรียนหรือไม่ได้ประกอบอาชีพครู ก็อาจขึ้นทะเบียนแบบสมัครใจได้

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาครูและกระทรวงศึกษาธิการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการโอนอำนาจการขึ้นทะเบียน

3.9 ปัจจุบันนี้กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานขึ้นทะเบียนครู (โปรดดูข้อ 3.4) เมื่อมีการตั้งสภาครูขึ้น เราก็ต้องพิจารณาว่าอำนาจในการขึ้นทะเบียนควรจะอยู่ตรงไหน ฟูดอย่างกว้าง ๆ แล้ว เรามีทางเลือกดังต่อไปนี้

3.9.1 สภาครูทำหน้าที่เสนอแนะเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนและการถอนทะเบียน กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการอนุมัติ

3.9.2 เมื่อสภาครูได้ตั้งขึ้นแล้วให้สภาครูรับผิดชอบหน้าที่ทั้งหมดในการขึ้นทะเบียนและถอนทะเบียน

3.9.3 ปฏิบัติตามข้อ 3.9.1 ช่วงระยะเวลาหนึ่ง จนกว่าจะมีการถ่ายโอนอำนาจ เช่น ภายในหนึ่งปีหรือสองปี ในท้ายที่สุดอำนาจก็อยู่ที่สภาครูทั้งหมด ทั้งการขึ้นทะเบียนและการถอนทะเบียน

3.9.4 อำนาจในการขึ้นทะเบียนและการถอนทะเบียนเป็นของสภาครู โดยให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นนายทะเบียน

มีทั้งความเห็นด้วยและความเห็นคัดค้านในแต่ละทางเลือกที่กล่าวแล้ว ตัวอย่างเช่น ทางเลือก 3.9.1 เป็นทางเลือกซึ่งห่างไกลจากสภาพปัจจุบันน้อยที่สุด สภาครูมีบทบาทเพียงอยู่ในกระบวนการขึ้นทะเบียนเท่านั้น ในอีกแง่หนึ่งก็เป็นการยากสำหรับสภาครูที่จะดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นอิสระในการบริหารตัวเอง หากไม่มีอำนาจในการอนุมัติให้ขึ้นทะเบียนและถอนทะเบียน ซึ่งจะทำให้สามารถพิจารณากำหนดความเป็นสมาชิกภาพของครูและระเบียบวินัยของครูได้ ทางเลือก 3.9.2 ก็เห็นชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพเตรียมการทั่ว ๆ ไปของท้องถิ่นและสมาคมวิชาชีพพื้นทะเลทั้งหลาย อย่างไรก็ตามเราได้สังเกตในระหว่างที่มีการอภิปรายกับครูและผู้ที่ทำงานด้านการศึกษาทั่ว ๆ ไปว่ายังมีความคิดเห็นไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสภาครูที่จะรับผิดชอบหน้าที่การขึ้นทะเบียนทั้งหมดทันทีทันใดที่ตั้งขึ้น สิ่งที่เขาเป็นกังวล ก็คือ ควรจะมีการโอนงานเกี่ยวกับอำนาจการขึ้นทะเบียนเป็นระยะ ๆ คือ ให้สภาครูสร้างเครดิตและสร้างความมั่นใจให้แก่สาธารณชน และปรับปรุงการทำงานของตนเองเสียก่อนที่จะรับผิดชอบทั้งหมด

3.10 ทางเลือก 3.9.3 ก็คงจะแก้ปัญหาคัดค้านของทางเลือก 3.9.2 แต่อาจจะทำก่อให้เกิดความสับสนในบทบาทของสภาครูและกระทรวงศึกษาธิการในระหว่างปีเริ่มต้น ส่วนทางเลือก 3.9.4 เป็นทางเลือกหนึ่งของทางเลือก 3.9.2 แต่เป็นปัญหาของการบริหารงานที่เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียน ซึ่งทำหน้าที่โดยกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลทางประวัติศาสตร์ กล่าวคือ แพทยสภาได้ยอมรับการดำเนินงานในลักษณะที่คล้ายกับผู้อำนวยการสาธารณสุขทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนให้แก่วิชาชีพแพทย์ ไม่มีหน่วยงานวิชาชีพอื่นใดในท้องถิ่นที่ดำเนินการในลักษณะดังกล่าวแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ชัดว่าหากต้องพึงการสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นเวลานาน ๆ จะเป็นผลเสียต่อภาพพจน์และฐานะของสภาครู

3.11 ที่กล่าวมาแล้วนั้นคือทางเลือกที่เป็นไปได้ของคณะกรรมการเตรียมการ ซึ่งได้พิจารณาแล้ว คณะกรรมการเตรียมการขอรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับทางเลือกอื่น ๆ

ประเภทของครูที่อยู่ภายใต้การดูแลของสภาครู

3.12 ในปัจจุบัน ตามมาตรา 42 - 52 ของกฎหมายการศึกษาครอบคลุมสาระต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียน การยกเลิกการขึ้นทะเบียนของครูทุกประเภทโรงเรียน ตามที่นิยามไว้ตามกฎหมาย รวมทั้งโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนพิเศษ แม้ว่าโรงเรียนเหล่านี้จะเป็นของรัฐหรือของเอกชนก็ตาม รวมทั้งโรงเรียนกวดวิชา โรงเรียนพาณิชย์ ซึ่งทำหน้าที่ให้การศึกษาด້วย

3.13 เพื่อความรอบคอบในอนาคต กฎหมายเกี่ยวกับสภาครูควรจะทำให้ครอบคลุมครูโรงเรียนทั้งหมดที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายการศึกษาในปัจจุบัน (โปรดดูข้อ 3.16 ที่เกี่ยวกับครูโรงเรียนของรัฐและครูโรงเรียนซึ่งดำเนินงานโดยกระทรวงสวัสดิการสังคมและกระทรวงทัศนสถาน) อย่างไรก็ตาม เราได้รับความคิดเห็นที่ค่อนข้างจะสับสนเกี่ยวกับว่าครูที่สอนพิเศษและครูในโรงเรียนพาณิชย์ควรจะรวมอยู่ด้วยหรือไม่ บางส่วนสนับสนุนว่า ไม่ควรจะได้รับครูจากโรงเรียนประเภทเหล่านี้ ทั้งนี้ เพราะในช่วงแรก บทบาทของสภาครู ควรจะบริหารและส่งเสริมมาตรฐานการสอนในโรงเรียนทั่วไปก่อน และที่จะต้องพิจารณาอีกส่วนหนึ่งก็คือ ครูในโรงเรียนพิเศษเหล่านี้ไม่ได้รับการฝึกอบรมมาก่อน บางคนอาจจะต่อต้านการถูกบังคับให้เข้าฝึกอบรมวิชาชีพ ซึ่งจะทำให้คุณภาพของครูลดหย่อนลงไป ในสภาครูการที่จะส่งเสริมคุณภาพการสอนของครูในภาพรวมก็ยังมีข้อโต้แย้งกันอยู่ อย่างไรก็ตาม ในเมื่อโรงเรียนกวดวิชาและโรงเรียนพาณิชย์เหล่านี้ก็ยังคงอยู่ในหลักสูตรปกติของโรงเรียน ครูของโรงเรียนเหล่านี้ก็ควรจะได้รับการดูแลและส่งเสริมเพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เด็กที่เรียนอยู่ด้วย คณะกรรมการมีความชื่นชอบเป็นอย่างมากที่ข้อโต้แย้งทั้งหมดเห็นชอบและไม่เห็นชอบเหล่านี้มีความสมดุลกันค่อนข้างดี และต้องการความคิดเห็นในเรื่องนี้อีกด้วย

3.14 เมื่อมองไปในอนาคต คณะกรรมการเตรียมการมีความเห็นว่า สภาครูอาจจะต้องการขยายสมาชิกให้ครอบคลุมครูกลุ่มอื่นซึ่งทำหน้าที่สอนหรือทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสอนมากขึ้น ในแง่นี้ คณะกรรมการเตรียมการขอเสนอว่า การออกกฎหมายควรจะทำให้มีความยืดหยุ่นสำหรับสภาครูที่จะเสนอเพิ่มประเภทของสมาชิกขึ้นได้อีกตามที่เห็นสมควร ประเภทของครูที่น่าจะอยู่ใต้การดูแลของสภาครู ควรจะรวมกลุ่มต่อไปนี้ด้วย

3.14.1 อาจารย์สถาบันการฝึกหัดครู

3.14.2 นักศึกษาครู

3.14.3 นักการศึกษาที่ทำงานในกระทรวงศึกษาธิการ และ

3.14.4 ครูผู้ทำหน้าที่สอนที่อยู่ภายใต้การดูแลของสภาอาชีพศึกษา

3.15 ความคิดเห็นของคณะกรรมการเตรียมการเกี่ยวกับการเพิ่มประเภทของครูนั้น จะเสนอให้ทราบในลำดับต่อไป อย่างไรก็ตาม ยังยินดีรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชน ต่ออนาคตของสภาครูต่อไป

3.15.1 อาจารย์สถาบันการฝึกหัดครู

คณะกรรมการเตรียมการมีความเห็นว่า ความคิดเห็นหลักเกี่ยวกับการให้อาจารย์สถาบันการฝึกหัดครูขึ้นทะเบียนกับสภาครูนั้น เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ฝึกครู ตัวเขาเองจึงควรได้มาตรฐาน เพื่อที่จะเป็นผู้กำหนดมาตรฐานสำหรับครูอื่น ในอีกแง่หนึ่งคณะกรรมการเตรียมการเห็นว่า ในปัจจุบันอาจารย์ในสถาบันการฝึกหัดครูก็มีคุณสมบัติครบถ้วนอยู่แล้ว นอกจากนี้ โอกาสก็ยังเปิดให้แก่อาจารย์สถาบันการฝึกหัดครูที่มีคุณสมบัติครบถ้วน สามารถขึ้นทะเบียนครูตามความสมัครใจอีกด้วย

3.15.2 นักศึกษาครู

เมื่อนักศึกษาครูเริ่มต้นฝึกประสบการณ์วิชาชีพก็ควรจะทำหน้าที่สอนอย่างจริงจังในห้องเรียน เพื่อที่จะช่วยให้นักศึกษาครูได้มีโอกาสคุ้นเคยกับข้อบังคับเกี่ยวกับการเป็นครูในแง่ของวิชาชีพและจรรยาบรรณ คณะกรรมการเตรียมการมีข้อคิดเห็นที่ค่อนข้างจะแรงสนับสนุนให้นักศึกษาครูขึ้นทะเบียนกับสภาครู อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก อยู่ระหว่างการฝึกหัด จึงควรขึ้นทะเบียนในอีกประเภทหนึ่งแตกต่างจากสมาชิกเต็มรูป และก็ควร จะได้รับการลดหย่อนให้เสียค่าขึ้นทะเบียนในอัตราที่ต่ำกว่าปกติด้วย

3.15.3 นักการศึกษาที่ทำงานอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ

บุคลากรทางการศึกษาที่ทำงานในกระทรวงศึกษาธิการ ในที่นี้รวมถึง ผู้ตรวจการและผู้บริหารการศึกษาในระดับต่าง ๆ ด้วย งานของคนกลุ่มนี้ก็คือ ติดตามการศึกษาในโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะปรับปรุงคุณภาพ บางคนอาจจะโต้แย้งว่า ข้าราชการเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้คำแนะนำและแนะแนวแก่ครูและโรงเรียน จึงควร คุ่มครองการปฏิบัติงานของคนกลุ่มนี้ด้วย ข้าราชการเหล่านี้ไม่น่าจะมีปัญหาในเรื่องคุณสมบัติตามเกณฑ์ของสภาครู เพราะทุกคนมีคุณสมบัติในการสอน ซึ่งเป็นคุณสมบัติ ขั้นต้น

ที่จะขึ้นมาสู่ตำแหน่งเหล่านี้ แต่ในอีกแง่หนึ่งข้าราชการเหล่านี้ไม่ได้มีหน้าที่สอน โดยตรง หากจะเป็นสมาชิกสภาครูก็ควรจะมีการกำหนดจรรยาบรรณพิเศษครอบคลุม ภาระงาน ของคนกลุ่มนี้เป็นการเฉพาะด้วย

3.15.4 คณะครูในสภาอาชีพศึกษา

สภาอาชีพศึกษาเปิดสอนอาชีพศึกษาแก่นักเรียนซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่ มัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ผู้สนับสนุนคนหนึ่งให้ความคิดเห็นว่าการที่จะต้องให้ครูใน สภาอาชีพศึกษามาขึ้นทะเบียนกับสภาครูนั้น ก็เพราะครูเหล่านี้สอนอยู่ในระดับเดียวกับโรงเรียนสามัญโดยทั่วไป รวมทั้งโรงเรียนเทคนิคและโรงเรียนเตรียมอาชีพศึกษาซึ่งเปิดสอนด้าน เทคนิคและวิชาภาคปฏิบัติก็ควรจะมาขึ้นทะเบียนกับสภาครู แม้ว่าในปัจจุบัน ประมาณ ร้อยละ 80 ของครูภายใต้สภาอาชีพศึกษา มีคุณสมบัติทางการสอนเป็นที่ยอมรับ เราเข้าใจ ว่าสภาอาชีพศึกษาคงจะนำเรื่องนี้ไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง และคงไม่อยากจะถูกรบเร้าให้ เข้ามารวมอยู่ภายใต้สภาครูทันทีทันใดที่สภาครูได้ตั้งขึ้น ปัญหาความห่วงใยเกี่ยวกับสภาอาชีพ ศึกษาก็คือ ประสิทธิภาพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสาขาต่าง ๆ บางครั้งก็มีความ สำคัญมากกว่าคุณสมบัติในการสอนเสียอีก การที่จะบังคับให้ครูในสภาอาชีพศึกษา มีคุณสมบัติทางการเป็นครูและให้มาอยู่ภายใต้สภาครูนั้น อาจจะเป็นการทำให้เกิดความ ท้อใจ แก่ครูบางคนในสภาอาชีพศึกษาซึ่งเป็นนักปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ แต่ไม่มีวุฒิทางครู ซึ่งเรื่อง นี้ อาจทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่นระหว่างการศึกษาและวงการอุตสาหกรรมได้

ครูในโรงเรียนของรัฐ

3.16 ภายใต้กฎหมายการศึกษาครูในโรงเรียนของรัฐได้รับการยกเว้นไม่ต้องขึ้น ทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการเตรียมการตระหนักดีว่า ควรจะมีข้อเสนอให้ ครูกลุ่มนี้ต้องมาขึ้นทะเบียนกับสภาครูในอนาคต ในขณะที่เดียวกัน คณะกรรมการห่วงใยเป็น อย่างยิ่งหากครูในโรงเรียนบางประเภทมีอิสระเสรีที่จะขึ้นทะเบียนหรือไม่ก็ได้ หากเป็นเช่นนั้น วัตถุประสงค์ความเป็นหนึ่งเดียวของสภาครูก็จะไม่มีความหมาย คณะกรรมการเตรียมการ มีความเห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการควรพิจารณาอย่างรอบคอบที่จะให้ครูในโรงเรียนรัฐบาล ต้องมาขึ้นทะเบียนกับสภาครูเช่นเดียวกับครูในโรงเรียนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่โรงเรียนของรัฐ ข้าราชการ การพลเรือนซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายวิชาชีพจำเป็นต้องขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง แนวความคิดเดียวกันนี้ควรจะใช้กับครูในโรงเรียนซึ่งดำเนินการโดยกระทรวงสวัสดิการ

และกระทรวงมหาดไทยซึ่งขณะนี้ได้รับการยกเว้นการขึ้นทะเบียนด้วย ในทำนองเดียวกัน คณะกรรมการเตรียมการก็ยินดีรับฟังความคิดเห็นในเรื่องนี้อีกด้วย

ประเภทของการขึ้นทะเบียน

3.17 เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรัฐบาลซึ่งมีมานานแล้วว่าครูควรได้รับการฝึกงาน คณะกรรมการเตรียมการขอเสนอว่าควรจะมีการมีความแตกต่างระหว่างครูที่ได้รับการฝึกงานและครูที่ไม่ได้รับการฝึกงาน การขึ้นทะเบียนครูที่ได้รับการฝึกงานควรจะอยู่ในฐานะเป็นสมาชิกเต็มรูป และก็อยู่ในฐานะขึ้นทะเบียนแบบถาวร ส่วนครูที่ไม่ได้รับการฝึกงานก็ควรจะขึ้นทะเบียนแบบ “จำกัด” และบังคับให้ต้องฝึกวิชาชีพให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสถานที่ฝึกงานว่าจะมีเพียงพอหรือไม่

3.18 ในกรณีที่มีการตัดสินใจว่า นักศึกษาครูจะขึ้นทะเบียนกับสภาครูตามข้อ 3.15.2 ข้างต้น และ/หรือได้ใบอนุญาตโดยมีเงื่อนไขที่บังคับให้ฝึกงาน (โปรดดูข้อ 3.20) ก็ควรจะมีการพิจารณาให้ขึ้นทะเบียนบุคคลเหล่านี้อยู่ในประเภทชั่วคราว

3.19 คณะกรรมการเตรียมการมีความเห็นว่า ครูประเภทที่ต้องขึ้นทะเบียนและ ได้รับอนุญาตให้เป็นครูภายใต้กฎหมายการศึกษา ไม่ได้ระบุเงื่อนไขของการฝึกงานไว้ด้วย จึงไม่ได้รับการฝึกงานเลย ขณะที่ครูที่ได้รับอนุญาตให้สอนเป็นครูที่ไม่ได้รับการฝึกงานและครูบางคนที่ได้รับการขึ้นทะเบียน โดยได้รับความเห็นชอบจากประสบการณ์การสอน ซึ่งหากพิจารณาในแง่กฎหมายแล้ว ตามกฎหมายข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์จะใช้เวลา 3 ปี สำหรับครูที่จบปริญญา และ 10 ปีสำหรับครูที่ไม่จบปริญญา คณะกรรมการเตรียมการเสนอแนะว่าในระยะของการเปลี่ยนแปลงควรจะรักษาสถานภาพการขึ้นทะเบียนของครู ทั้งหมดที่ไม่ได้รับการฝึกงาน แต่มีฐานะเป็นครูที่ขึ้นทะเบียนก่อนการตั้งสภาครูไว้ ทั้งนี้ โดยเหตุผลบนพื้นฐานที่ว่าควรจะรักษาสถานภาพของครูไว้ให้มากที่สุด ในขณะเดียวกัน คณะกรรมการเตรียมการยอมรับวัตถุประสงค์อันมีมานานของรัฐบาลที่จะให้ครูทุกคนเป็นครูที่ได้รับการฝึกวิชาชีพระมาก่อน จึงขอเสนอแนะว่าสภาครูควรจะมองหาแนวทางที่จะเตรียมการอันเหมาะสมที่จะให้ครูซึ่งขึ้นทะเบียนแต่ไม่ได้รับการฝึกงานมาก่อนได้รับการฝึกอบรมในวิชาชีพครู

การทดลองงานและการขึ้นทะเบียน

3.20 ในปัจจุบันนี้วิชาชีพครูมิได้กำหนดให้มีระยะเวลาทดลองงานสำหรับครูใหม่ แม้ว่าโรงเรียนบางโรงเรียนจะมีระยะเวลาทดลองงานสำหรับครูของเขาโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการทำงาน เปรียบเทียบกับวิชาชีพอื่น เช่น หมอ ทนายความ ซึ่งมีการกำหนดระยะเวลาการทดลองงาน โดยเรียกว่า หมอประจำบ้าน และทนายฝึกหัด ตามลำดับวัตถุประสงค์ก็เพื่อให้แน่ใจว่าวิชาชีพดังกล่าวมีความเหมาะสมในด้านการปฏิบัติงาน ทัศนคติและจรรยาบรรณเพิ่มเติมจากที่ได้ฝึกอบรมในสถาบันวิชาชีพ จึงควรพิจารณาว่า นอกจากจะมีการกำหนดมาตรฐานทางวิชาการและมาตรฐานวิชาชีพเพื่อการขึ้นทะเบียนแล้ว สภาครูควรจะมีอำนาจที่จะดูแลการเข้าสู่วิชาชีพอย่างเหมาะสมของครู หลังจากมี ระยะเวลาการทดลองงาน เป็นต้นว่า 2 ปี คณะกรรมการเตรียมการพบว่าการติดตาม การปฏิบัติงานของครูใหม่ก่อนที่จะเข้าสู่อาชีพครูเป็นหน้าที่ของสภาครูสก็อตแลนด์ซึ่งได้ทำอยู่แล้ว แต่มีใช่เป็นหน้าที่ของวิทยาลัยครูศาสตร์แห่งออนตาริโอ

3.21 เมื่อดูจากประสบการณ์ของสภาครูแห่งสก็อตแลนด์ ระยะเวลาทดลองงาน 2 ปี เป็นการเปิดโอกาสให้หน่วยงานวิชาชีพครูถอดถอนครูผู้ซึ่งไม่สามารถทำหน้าที่ตามที่ต้องการได้จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ในขณะที่เดียวกันครูซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองงานก็จะได้รับการ สนับสนุนจากโรงเรียนในช่วงเวลาอันสำคัญนี้ และแต่ละโรงเรียนก็จะมอบหมายให้ครูที่มีประสบการณ์สูงทำหน้าที่รับผิดชอบสนับสนุนครูใหม่ด้วย ดังนั้น การมีระยะเวลาการทดลองงานด้วยน่าจะเป็นสิ่งที่ดี ก่อนที่จะนำมาใช้สภาครูอาจจะประชุมพิจารณาเรื่องนี้กับโรงเรียน เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพที่คาดหวังว่าครูใหม่จะสามารถผ่านระยะเวลาทดลองงานได้ คณะกรรมการเตรียมงานเชื่อว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่มีคุณค่า แต่ทว่าการริเริ่มนั้นสภาครูควรพิจารณาหลังจากที่ได้จัดตั้งเรียบร้อยแล้ว

อำนาจในการจัดทำและบังคับใช้จรรยาบรรณครู

3.22 คณะกรรมการเตรียมการขอเสนอว่า สภาครูควรมีอำนาจตามกฎหมาย ที่จะบังคับใช้จรรยาบรรณครูแก่ครูทั้งหลายทั้งปวงเช่นเดียวกับหน่วยงานวิชาชีพอื่น ๆ ดังนี้

3.22.1 มีอำนาจที่จะจัดทำจรรยาบรรณครู และตรวจสอบจรรยาบรรณครู เป็นระยะ ๆ

3.22.2 มีอำนาจที่จะไต่สวนกรณีซึ่งทำผิดวิชาชีพครู และมีอำนาจในการเรียกพยานมาให้การได้ด้วย

3.22.3 อำนาจที่จะพิจารณาเรื่องระเบียบวินัยที่จะบังคับใช้ในกรณีที่พิสูจน์ได้ชัดเจนว่าทำผิดเชิงวิชาชีพ ขอบเขตของอำนาจทางด้านวินัยก็ควรจะรวมถึงแต่การออกหนังสือแนะนำ ออกหนังสือเตือน ออกหนังสือทัณฑ์วง หรือสั่งพักการขึ้นทะเบียน ยกเลิกการขึ้นทะเบียน เป็นต้น

คณะกรรมการเตรียมงานคิดว่าวิชาชีพครูในอดีตนั้นได้เคยทำจรรยาบรรณวิชาชีพครูส่งออกมาแล้ว และได้มีการทบทวนเมื่อเดือนตุลาคม 1990 จึงขอเสนอแนะว่าสภาครูควรจะใช้ประโยชน์จากจรรยาบรรณนี้เป็นฐานในการร่างจรรยาบรรณครูขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง

การมีอิทธิพลในการกำหนดแผนการเรียนฝึกหัดครู

3.23 ในปัจจุบันนี้ คุณสมบัติที่ให้ปริญญาตรีและปริญญาทางด้านการศึกษา โดยทั่วไปแล้วมักจะยอมรับโดยอัตโนมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประโยชน์ในการแต่งตั้งหรือจ้างครู สำหรับปริญญาที่ไม่ได้ผลิตในท้องถิ่นและคุณสมบัติครูที่ไม่ได้ฝึกในท้องถิ่นก็ได้รับการยอมรับเป็นรายกรณี โดยมีการประเมินร่วมกันระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

3.24 ก็เหมือนกับหน่วยงานวิชาชีพอื่น สภาครูควรมีบทบาทสำคัญในการ ประกันคุณภาพและแผนการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครู ซึ่งดำเนินงานโดยสถาบันฝึกหัดครูในท้องถิ่น เพราะโปรแกรมเหล่านี้มีความหมายโดยตรงต่อคุณภาพของวิชาชีพครูในภาพรวม

3.25 อิทธิพลที่มีต่อแผนการเรียนฝึกหัดครูในท้องถิ่น อาจเกิดขึ้นได้ใน 2 รูปแบบ คือ

3.25.1 การให้การรับรองแก่แผนการเรียนฝึกหัดครูในท้องถิ่นเป็นรายแผนการเรียน

3.25.2 รับรู้หรือพิจารณาคุณสมบัติของครูเป็นรายบุคคล เพื่อวัตถุประสงค์ของการขึ้นทะเบียน

ถ้าเราดูตัวอย่างของสก๊อตแลนด์ กฎหมายให้อำนาจสภาครูของสก๊อตแลนด์ ในการรับรองแผนการเรียนฝึกหัดครูที่คิดขึ้นมาใหม่ ๆ หรือการเปลี่ยนแปลงเรื่องหลัก ๆ ใน

แผนการเรียน กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภาครูของสก๊อตแลนด์ที่จะติดตามคุณภาพของหลักสูตรการฝึกหัดครู และมีอำนาจที่จะให้กลุ่มบุคคลเข้าไปตรวจเยี่ยม เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว นอกจากนี้ กฎหมายยังให้อำนาจแก่สภาครูของสก๊อตแลนด์ ในการให้ข้อเสนอแนะแก่สถาบันฝึกหัดครู และกำหนดแนวทางในการติดตามผลในกรณีที่มีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างสภาครูและสถาบันการฝึกหัดครู

3.26 ในฮ่องกง องค์กรวิชาชีพต่างก็มีอิทธิพลต่อโปรแกรมการฝึกวิชาชีพแตกต่างกันไป ในกรณีนักสังคมสงเคราะห์ คณะกรรมการการขึ้นทะเบียนมีอิทธิพลที่จะรับรู้คุณสมบัติเป็นรายบุคคล เพื่อวัตถุประสงค์ของการขึ้นทะเบียน ส่วนแพทยสภานั้นกฎหมายในปัจจุบันได้มีการแก้ไข โดยอนุญาตให้มีการตรวจสอบมาตรฐานและโครงสร้างของ หลักสูตรแพทยศาสตร์ และการฝึกอบรมทางการแพทย์ ซึ่งเป็นระเบียบบังคับสำหรับผู้ที่ขึ้นทะเบียนประกอบอาชีพทางการแพทย์

3.27 ทางเลือก 2 ทางในข้อ 3.25 จะมีผลโดยตรงต่อสภาครูและต่อแผนการเรียนฝึกหัดครู ในทางเลือก 3.25.1 นั้น ให้สภาครูมีอำนาจ แต่ในขณะเดียวกันก็บังคับให้สภาครูต้องใช้เวลาและความพยายามเป็นอย่างมากด้วย ในทางเลือก 3.25.2 ก็มีกระบวนการคล้าย ๆ กัน แต่จะไม่ให้ประโยชน์ในส่วนที่มีอำนาจต่อสถาบันฝึกหัดครูในเรื่องเนื้อหาวิชาก่อนที่จะนำมาสอน เมื่อปัญหาเกิดขึ้นเช่นนี้ และมีผลกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเปิดสอนวิชาชีพครู เราจึงขอรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานเหล่านี้และวิธีการที่จะดำเนินการต่อไปข้างหน้า

3.28 ในการยอมรับปริญญาซึ่งมิได้สำเร็จในท้องถิ่น (non-local degrees) หรือคุณสมบัติของครูซึ่งมิได้สำเร็จในท้องถิ่น คณะกรรมการเตรียมการมีความเห็นว่า ในอนาคต การแต่งตั้งครูให้กับท้องถิ่นนั้น เพื่อให้เกิดการยอมรับ สภาครูควรจะพิจารณาความสอดคล้องของคุณสมบัติรายบุคคลของครูกับความต้องการของการฝึกหัดครูในท้องถิ่น โดยการสนับสนุนของสภามาตรฐานทางวิชาการของฮ่องกง

การประกันการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

3.29 เราควรจะมองการฝึกหัดครูในฐานะการเตรียมการสำหรับผู้ที่จะเป็นครูตั้งแต่การเข้าสู่อาชีพครูและการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง ไม่สำคัญว่าโปรแกรมการฝึกหัดครู

จะยาวนานแค่ไหน หรือโปรแกรมครูใหม่จะเป็นอย่างไร โปรแกรมเหล่านี้ก็ยังไม่เพียงพอที่จะช่วยและสนับสนุนให้เขาเป็นครูที่ดีได้ตลอดชีวิตของการเป็นครู เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง (รวมทั้งครูใหญ่ด้วย) มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพื่อการเติบโตและการปรับปรุงวิชาชีพครูในภาพรวม

3.30 ในปัจจุบันการเรียนสำเร็จหลักสูตรการฝึกอบรมครูประจำการบางหลักสูตรก็เป็นคุณสมบัติขั้นต้นสำหรับการเลื่อนตำแหน่ง หลักสูตรที่มีการฝึกอบรมก็อาจจะเพียงพอเพื่อการปรับปรุงฟื้นฟูหรือปรับให้ทันต่อสถานการณ์ หรืออาจจะฝึกการแนวทางการบริหารและการจัดการโรงเรียน อย่างไรก็ตาม ความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง ก็ควรจะมีความไวกว่าเพื่อให้ได้คุณสมบัติในการเลื่อนตำแหน่งเท่านั้น

3.31 ในปีการศึกษา 1996-1997 ได้มีการฝึกอบรมครูประจำการเป็นจำนวน 2,000 ครั้ง โดยกระทรวงศึกษาธิการ และอีก 360 ครั้ง ได้มอบหมายให้สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานภายนอกกระทรวงดำเนินการให้ ในการฝึกอบรมนี้ ประมาณ 420 ครั้ง ที่กระทรวงศึกษาธิการจ่ายคืนค่าฝึกอบรมให้เต็มหรือกึ่งหนึ่ง ประเภทของรายวิชาที่อบรมให้ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร เนื้อหาวิชา ความรู้และวิชาครู การจัดการโรงเรียน เทคโนโลยีสารสนเทศ การฟื้นฟูและส่งเสริมความรู้ด้านภาษาและการสอนภาษา และวิชาเพื่อการทบทวนความรู้เดิมโดยทั่วไป

3.32 คณะกรรมการเตรียมการคาดหวังว่า สภาครูมีความสำคัญที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าความจำเป็นด้านการพัฒนาวิชาชีพครูในแต่ละช่วงเวลาของการเป็นครูได้รับการตอบสนองและขอเสนอว่าความต้องการนี้จะได้รับการตอบสนองอย่างต่อเนื่อง และจะต้องประกันให้มีการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องแก่ครูทั้งหลายทั้งปวง

บทที่ 4

การเตรียมการเพื่อการบริหารองค์กร

บทนำ

4.1 การเตรียมการเพื่อการบริหารและกลไกการเลือกตั้งของสภาครูจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้ที่มีผลประโยชน์อื่น ๆ ที่จะมาเป็นตัวแทนในสภาครูอย่างไร คณะกรรมการเตรียมการเข้าใจว่ามีปัญหาซึ่งน่าจะเกิดขึ้นเกี่ยวกับทัศนคติต่าง ๆ ในเรื่องนี้ คณะกรรมการเตรียมการได้คิดถึงเรื่องนี้พอสมควรและได้ฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีความสนใจหลายฝ่ายในวงการศึกษา โดยอาศัยข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมไว้ คณะกรรมการเตรียมการพิจารณาว่าควรจะใช้หลักการต่อไปนี้ในการแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

4.1.1 สภาบริหารควรมีสมาชิกผสมกันระหว่างผู้ที่เป็นครูกับผู้ที่ไม่เป็นครู ผู้ที่ไม่เป็นครูนั้นควรจะเป็นตัวแทนของผู้สนับสนุนโรงเรียน สถาบันการฝึกหัดครู นายจ้าง ผู้ปกครอง อาชีพอื่น ๆ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ

4.1.2 ในเมื่อสภาครูเป็นหน่วยงานของครู เพราะฉะนั้นครูก็ควรมีเสียงส่วนมากในสภาการบริหารนี้ แต่เสียงส่วนน้อยของผู้ที่ไม่ใช่ครูก็ควรมีพอที่จะเป็นตัวแทนของกลุ่มสนใจในวงกว้าง

4.1.3 ขนาดของสภาครูควรจะอยู่ในระหว่าง 30-50 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่พอจะบริหารกันได้

4.1.4 ข้อดีและข้อเสียของรูปแบบการบริหารต่าง ๆ นั้น จะได้อธิบายต่อชุมชน เพื่อขอคำปรึกษาและคำอภิปรายในโอกาสต่อไป

4.2 คำแนะนำข้างต้นได้มาจากประสบการณ์ของวิชาชีพอื่นที่คล้ายกันภายนอกฮ่องกง รวมทั้งสภาครูของสกอตแลนด์ ซึ่งมีประวัติอันยาวนานมากกว่า 30 ปี และวิทยาลัยครูศาสตร์แห่งออนตาริโอ ซึ่งตั้งเมื่อ ค.ศ. 1996

4.3 ในกรณีของสภาครูแห่งสกอตแลนด์ คณะกรรมการเตรียมการคิดว่า สมาชิก 15 คน จากกรรมการทั้งหมด 49 คน ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยสกอตแลนด์ จากไปลีเทคนิค และจากสมาคมผู้บริหารการศึกษา จากหน่วยงานและนายจ้าง และจากโบสถ์

ต่าง ๆ คณะกรรมการเตรียมการเข้าใจว่าเหตุผลที่รวมเอาคนที่ไม่อยู่ในวงการสอนมาแต่งตั้งเป็นกรรมการ ในขณะที่เสียงส่วนมากเป็นครูนั้น ก็เป็นไปได้ว่าสถานนี้จะไม่ถูกรอบโดยกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และควรจะเป็นตัวแทนของหลากหลายหน่วยงานผู้ซึ่งมีความสนใจในวงการศึกษา และในกรณีนี้มีตัวแทนครูที่มาจาก การเลือกตั้ง 30 คน

4.4 สำหรับวิทยาลัยครุศาสตร์แห่งออนตาริโอ นั้น 14 เสียงจาก 31 เสียงในสภาบริหารเป็นตัวแทนจากสาธารณชนที่สนใจทั่วไป ที่เหลืออีก 17 เสียงนั้นเป็นครู ในตัวอย่างของออนตาริโอ การที่มีการกำหนดให้มีสัดส่วนของสมาชิกในสภาบริหารที่มาจากอาชีพอื่นนั้น ปรัชญาที่อยู่เบื้องหลังก็คือ การให้อำนาจในการปกครองตนเองแก่หน่วยงานวิชาชีพนั้น มิได้หมายความว่าเพียงว่าเป็นการส่งเสริมฐานะของวิชาชีพเท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นก็คือ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของสาธารณชน นั่นก็คือ คุณภาพการศึกษาสำหรับนักเรียนทุกคน

4.5 คณะกรรมการเตรียมการมีความเห็นว่าในกรณีของคณะกรรมการสังคมสงเคราะห์ ซึ่งตั้งเมื่อ ค.ศ. 1997 สภาบริหารมีทั้งหมด 15 คน 8 คนมาจากการเลือกตั้งจากสมาชิกที่ขึ้นทะเบียนแล้ว 6 คนแต่งตั้งโดยเลขาธิการ ซึ่งในจำนวนนี้จำนวนไม่เกิน 3 คนที่ไม่ใช่ นักสังคมสงเคราะห์ที่ขึ้นทะเบียนหรือไม่ใช่ข้าราชการ และอีกคนหนึ่งก็คือผู้อำนวยการสวัสดิการสังคม และนี่ก็เช่นเดียวกันที่มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ได้เป็นนักสังคมสงเคราะห์ร่วมอยู่ด้วยเป็นจำนวนมาก

4.6 เพื่อเสนอให้ประชาชนพิจารณาในปัญหาที่สำคัญอันนี้ เราได้นำโครงร่าง การบริหารของหน่วยงานในท้องถิ่น และหน่วยงานวิชาชีพโพ้นทะเลมาไว้เพื่อการอ้างอิง ดังต่อไปนี้

4.6.1 สภาครูแห่งสก๊อตแลนด์

4.6.2 สภาจรรยาบรรณวิชาชีพครูแห่งฮ่องกง

4.6.3 แพทยสภา

4.6.4 คณะกรรมการสังคมสงเคราะห์

4.6.5 วิทยาลัยครุศาสตร์แห่งออนตาริโอ

สมาชิกภาพของสภาบริหาร

4.7 คณะกรรมการเตรียมการมีความเห็นว่าเมื่อมองในวงกว้างควรจะมีกรรมการสภาบริหารของสภาครู ควรมาจากสมาชิก 4 กลุ่ม ดังนี้

4.7.1 สมาชิกครูที่มาจาก การเลือกตั้งจากครูเป็นตัวแทนของโรงเรียนแต่ละระดับ เช่น โรงเรียนอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และโรงเรียนพิเศษของหน่วยงานของรัฐ โรงเรียนที่ได้รับงบประมาณช่วยเหลือ และโรงเรียนในภาคเอกชน

4.7.2 สมาชิกครูจากหน่วยงานทางการศึกษา

4.7.3 สมาชิกที่เป็นตัวแทนสมาคมที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการศึกษา

4.7.4 สมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐบาล

สมาชิกครูที่มาจาก การเลือกตั้ง

4.8 ในประเภท 4.7.1 คณะกรรมการเตรียมการเสนอว่าจำนวนที่นั่งที่จะให้แก่แต่ละโรงเรียนควรจะเป็นสัดส่วนกับขนาดของประชากรครูในแต่ละภาคการศึกษา

สมาชิกครูที่มาจากหน่วยงานทางการศึกษา

4.9 ตามประเภท 4.7.2 หน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของฮ่องกงมาเป็นเวลาหลายปี องค์กรที่ยังคงมีอยู่ในปัจจุบัน เช่น สภาจรรยาบรรณวิชาชีพครูแห่งฮ่องกง และศูนย์ครูของฮ่องกง ซึ่งมีกรรมการในสภาผู้บริหารประมาณ 1/3 - 1/2 ที่เป็นตัวแทนของหน่วยงานทางการศึกษา หน่วยงานทางด้านการศึกษาประเภทนี้อาจจะแยกย่อยได้เป็น 3 ประเภท คือ

4.9.1 สมาคมวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกวิชาชีพและการพัฒนาวิชาชีพครู ตามลำดับ

4.9.2 สหภาพครู

4.9.3 กรรมการโรงเรียน ซึ่งเป็นตัวแทนของโรงเรียน

4.10 การแยกข้างต้นนั้นมีพื้นฐานมาจากธรรมชาติของหน่วยงาน วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของหน่วยงานเหล่านั้น ปัจจุบันหน่วยงานทางการศึกษาส่วนใหญ่ก็สามารถแยกได้ในลักษณะดังกล่าว

4.11 คณะกรรมการเตรียมการยินดีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพราะหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งหรือทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วข้างต้นควรจะมีที่นั่งในสภาบริหาร แต่การออกความเห็นนั้นสาธารณชนอาจจะพิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้ด้วย

- ธรรมชาติและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานเหล่านั้น
- หน่วยงานนั้นโดยทั่วไปแล้วมีประวัติอันยาวนานที่เกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในด้านการศึกษาของฮ่องกงมากเพียงใด
- สมาชิกส่วนมากของหน่วยงานเหล่านั้นเป็นครูหรือไม่
- สำหรับสภาครูของสกอตแลนด์และวิทยาลัยครูศาสตร์แห่งออนตาริโอมีโครงสร้างการบริหารงานที่ค่อนข้างจะง่าย ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาจะมีตัวแทนในสภาบริหารโดยการแต่งตั้งหรือโดยการเสนอชื่อ

สมาชิกที่เป็นตัวแทนสมาคมที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการศึกษา

4.12 ตามประเภท 4.7.3 ก็ควรจะรวมเอาผู้ผลิตครูและหน่วยงานที่สนับสนุน โรงเรียนเข้าไว้ด้วย สถาบันการผลิตครูมีบทบาทสำคัญในการประกันคุณภาพและวิชาชีพที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน รวมทั้งคุณภาพของครูที่ผลิตออกไป เพราะฉะนั้นจึงควรมีตัวแทนในสภาครูทำหน้าที่บริหารด้วย หน่วยงานสนับสนุนโรงเรียน รวมทั้งองค์การศาสนา หน่วยงานสาธารณกุศล และหน่วยงานอาสาสมัคร ซึ่งมีส่วนช่วยเหลือในการจัดบริการการศึกษาโดยจัดตั้งโรงเรียนขึ้น แล้วมีบทบาทในการจัดการโรงเรียนโดยเป็นกรรมการอยู่ในกรรมการบริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนส่วนมากก็ต้องจัดอยู่ในประเภทนี้ เพราะ หน่วยงานที่สนับสนุนโรงเรียนมีความสนใจโดยตรงต่อมาตรฐานและพฤติกรรมของครูในการให้บริการการสอนที่มีคุณภาพ

สมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐบาล

4.13 ประเภท 4.7.4 นี้ควรจะรวมเอาสมาชิกทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพที่เกี่ยวกับการสอนและข้าราชการไว้ด้วย การแต่งตั้งสมาชิกโดยวิชาชีพจากประชาชนทั่วไปหรือจากข้าราชการเพื่อมาสู่สภาบริหารวิชาชีพนี้เป็นแนวปฏิบัติโดยทั่วไปอยู่แล้ว เมื่อคิดอย่างกว้าง ๆ แล้ว แนวคิดที่อยู่เบื้องหลังการแต่งตั้งสมาชิกประเภทนี้อยู่ที่ว่าจะช่วยให้สภาได้มีความเชี่ยวชาญอย่างหลากหลายจากวงกว้างอื่น ๆ สำหรับสมาชิกที่เป็นประชาชนโดยทั่วไป ก็ควรจะให้เป็นตัวแทนในการตัดสินใจของสภา และการเข้ามาอยู่ในสภานี้ก็จะสร้างมุมมอง

หลากหลายในการตัดสินใจให้แก่สภาด้วย การแต่งตั้งข้าราชการก็เพื่อประสงค์ จะสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานทางวิชาชีพกับหน่วยงานของรัฐบาล

วิธีการคัดเลือกตัวแทนจากหน่วยงานทางการศึกษาและองค์กรอื่น ๆ ที่ใกล้ชิดกับองค์กรการศึกษา

4.14 ตัวแทนจากองค์กรประเภทต่าง ๆ ที่กล่าวแล้วในข้อ 4.7.2 และ 4.7.3 อาจจะถูกเลือกโดยการเลือกตั้ง เสนอชื่อหรือแต่งตั้ง หรือผสมกันทั้งสองวิธีก็ได้ การเลือกตั้งโดยหนึ่งองค์กรต่อหนึ่งเสียง เป็นวิธีการที่ยอมรับอยู่แล้วในสภาจรรยาบรรณวิชาชีพครูแห่งฮ่องกง ในอีกแง่หนึ่งถ้าหากจำนวนองค์กรในแต่ละประเภทนั้นมีจำนวนน้อย เช่น ในปัจจุบันนี้มีเพียง 5 หน่วยงานในฮ่องกง ซึ่งอาจจะจัดเป็นประเภทผู้ผลิตครู ก็อาจจะเป็นไปได้ที่จะให้หน่วยงานเหล่านั้นตัดสินใจในหมู่พวกเขาเองว่าจะเสนอใครหรือแต่งตั้งใคร โดยแท้จริงแล้วคณะกรรมการเตรียมการเข้าใจว่าผู้ผลิตครูและผู้สนับสนุนโรงเรียนก็คงจะยอมรับการเสนอที่จะให้พวกเขาเสนอชื่อตัวแทนของตนเอง เรายินดีรับฟังความคิดเห็นในเรื่องนี้กันต่อไป

4.15 ถ้าหากจะใช้วิธีการเลือกตั้งสำหรับทุกประเภทแล้ว ทางหนึ่งที่จะเป็นไปได้ในระบบการเลือกตั้งก็คือ ให้แต่ละองค์กรที่เกี่ยวข้องหนึ่งคะแนน การให้องค์กรหนึ่งมีหนึ่งคะแนนนั้นก็คล้ายกับที่ยอมรับโดยสภาจรรยาบรรณวิชาชีพครูแห่งฮ่องกง การสมัครก็คงจะใช้วิธีเปิดรับให้ทุกคนในหน่วยงานนั้นมีสิทธิ์สมัคร และก็ควรจะพิจารณาอีกแง่หนึ่งว่าหน่วยงานทางการศึกษานั้นตั้งมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานพอสมควรก่อนมีการเลือกตั้ง ซึ่งมีสมาชิกครูอยู่เป็นเปอร์เซ็นต์ที่ค่อนข้างสูง

4.16 ได้มีการเสนอแนะระบบการเลือกตั้งหลาย ๆ ระบบ เมื่อจะให้หน่วยงานนั้นเสนอผู้สมัครของตัวเอง ครูทุกคนควรมีสิทธิ์ลงคะแนน วิธีนี้จะเป็นการขยายฐานเสียงส่วนมากให้แก่บุคคลซึ่งได้รับเลือก แต่ในอีกแง่หนึ่งครูแต่ละคนควรจะให้ออกเสียงหรือเลือกได้ 2 คน เมื่อองค์กรมีสิทธิในการเสนอชื่อ องค์กรก็คงจะไม่มีสิทธิ์ที่ไปพูดโดยตรงว่าใครควรจะเป็น ตัวแทน และองค์กรก็ควรจะไม่มีการออกเสียงด้วย

4.17 คณะกรรมการเตรียมการมีความเห็นว่า สภาครูของฮ่องกงและวิทยาลัยครูศาสตร์แห่งออนตาริโอได้มีโครงการที่ง่ายกว่านี้ คือ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเสนอบุคคลเป็นตัวแทนในสภาครูจะโดยการแต่งตั้งหรือโดยการเสนอชื่อก็ได้

การจัดตั้งและการรักษาทะเบียนขององค์กรทางการศึกษา

4.18 ในกรณีที่การเลือกตั้งรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งถูกนำมาใช้ เพื่อให้ได้มาซึ่งตัวแทนขององค์กรต่าง ๆ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ก็จำเป็นต้องมีการจัดตั้งและรักษาทะเบียนขององค์กรเหล่านั้นไว้ สภาครูจะรับผิดชอบในการรักษาและทำทะเบียนนี้ให้เป็นปัจจุบัน รวมทั้งให้การยอมรับองค์กรใหม่ที่จะให้มีชื่อในทะเบียน และตัดชื่อองค์กรเก่าที่เลิกงานไปแล้วออกไป ในการพิจารณาสิทธิขององค์กรเป็นรายหน่วย เพื่อประโยชน์ในการขึ้นทะเบียน บางครั้งอาจจะนำไปสู่การโต้เถียงและการอุทธรณ์ได้ สภาครูก็จะต้องใช้เวลาและทรัพยากรในเรื่องนี้มากพอสมควร

การขอความเห็น

4.19 ตามคำอธิบายที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เราต้องการความเห็นหรือข้อวิจารณ์ว่าองค์กรแต่ละประเภทดังกล่าวแล้ว ควรจะมีตัวแทนในสภาบริหารของครูอย่างไร

4.20 การเตรียมการการบริหารและกลไกการเลือกตั้งเป็นเรื่องซับซ้อน แต่ก็ยังเป็นปัญหาที่สำคัญ ข้อมูลป้อนกลับที่คณะเตรียมการได้รวบรวมไว้มีความหลากหลายมาก เพราะฉะนั้นคณะกรรมการเตรียมการเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะขอความเห็นมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัญหาต่อไปนี้

4.20.1 ขนาดที่เหมาะสมของสภาบริหาร

4.20.2 สัดส่วนของที่นั่งในสภาบริหารของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ละประเภทดังกล่าว

4.20.3 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ตามข้อ 4.20.2 จะได้มาเป็นผู้แทนในสภาบริหารด้วยวิธีใด เช่น เลือกตั้ง เสนอชื่อ หรือแต่งตั้ง

ระยะเวลาของการดำรงตำแหน่ง

4.21 คณะกรรมการเตรียมการขอเสนอว่า สภาผู้บริหารของสภาครูมีระยะเวลาการทำงานประมาณ 3 ปี ทั้งนี้พิจารณาในแง่ของความต่อเนื่องในการดำเนินงานของสภาการบริหารและการเลือกตั้งซึ่งต้องใช้ทรัพยากรอย่างมากมาย

การเลือกตั้งประธานและรองประธาน

4.22 คล้ายกับหน่วยงานวิชาชีพอื่น ๆ ดูเหมือนว่ามีความจำเป็นที่ประธานและรองประธานของสภาบริหารต้องได้รับการเลือกตั้งจากบรรดาสมาชิกของสภาบริหารนั่นเอง ยิ่งกว่านั้น ขอเสนอว่าประธานก็ไม่ควรจะเป็นข้าราชการ แต่ควรจะเป็นผู้ปฏิบัติงานในวงการวิชาชีพครู

อนุกรรมการ

4.23 เพื่อที่จะให้สภาครูปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างหลากหลาย คณะกรรมการเตรียมการขอเสนอว่า กฎหมายควรจะให้อำนาจแก่สภาบริหารที่จะตั้งอนุกรรมการใด ๆ ก็ได้ คณะกรรมการเตรียมการคิดว่าสภาครูควรจะได้รับคามยืดหยุ่นอย่างสูงสุดในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอว่ากฎหมายไม่ควรจะกำหนดจำนวนหรือธรรมชาติของอนุกรรมการในเรื่องต่อไปนี ตัวอย่างเช่น ประเภทของคณะอนุกรรมการซึ่งสภาครูอาจจะพิจารณาแต่งตั้ง ในอนาคตนั้นควรมีความยืดหยุ่นได้ดังต่อไปนี้

4.23.1 การขึ้นทะเบียนครู

(1) กรรมการการขึ้นทะเบียนครู ทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานในการขึ้นทะเบียนหรือการกลับมาขึ้นทะเบียนอีกครั้งหนึ่ง พิจารณาคุณสมบัติความเหมาะสมที่จะขึ้นทะเบียน และให้ความเห็นชอบใบสมัครเพื่อการขึ้นทะเบียนของครู

(2) กรรมการอุทธรณ์ พิจารณาการอุทธรณ์ในกรณีที่ผู้สมัครขอขึ้นทะเบียน แต่ไม่ได้รับการขึ้นทะเบียน

4.23.2 เรื่องราวที่เกี่ยวกับด้านวินัย

(1) คณะกรรมการสอบสวนขั้นต้น เพื่อพิจารณาข้อร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่ดีทางวิชาชีพครู และพิจารณาว่าคดีนี้มีมูลหรือไม่ ก่อนที่จะส่งต่อเรื่องนี้ไปให้คณะกรรมการวินัยเพื่อพิจารณาต่อไป

(2) คณะกรรมการวินัย เพื่อทำการสอบสวนเกี่ยวกับกรณีทำผิดวิชาชีพ ซึ่งส่งต่อมาจากคณะกรรมการสอบสวนขั้นต้น

(3) คณะกรรมการจรรยาบรรณ เพื่อร่างจรรยาบรรณวิชาชีพครูและพฤติกรรมของครู และมีการตรวจสอบเป็นระยะ ๆ

4.23.3 การพัฒนาวิชาชีพ

(1) คณะกรรมการพัฒนาวิชาชีพครู เพื่อพิจารณาเรื่องราวเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู

4.23.4 เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหาร

(1) คณะกรรมการบริหารเพื่อพิจารณาเรื่องราวที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาครู รวมทั้งการเงินและการจ้างงานด้วย

บทที่ 5

การเตรียมการเพื่อการบริหารจัดการ (บุคลากรและการเงิน)

บทนำ

5.1 เพื่อสนับสนุนงานประจำของสภาครู รวมทั้งหน้าที่การขึ้นทะเบียนและงานฝ่ายเลขานุการที่ทำหน้าที่สนับสนุนสภาบริหารและอนุกรรมการชุดต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งองค์กรที่เป็นอิสระในการบริหารงาน ในฐานะที่เป็นหน่วยงานบริหารงานด้วยตัวเองและเป็นอิสระ สภาครูก็ควรมีอำนาจที่จะจ้างคนของตัวเองขึ้น ซึ่งควรจะรวมบุคลากรเหล่านี้

5.1.1 เลขาธิการสภาครู (Executive Director)

เลขาธิการควรจะเป็นผู้อำนวยการสำนักงาน ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายเลขานุการรับผิดชอบการวางแผน การจัดการและการตรวจสอบการดำเนินงานของสภาครูภายใต้การนิเทศและแนะนำของสภาบริหาร

5.1.2 เจ้าหน้าที่สนับสนุนอื่น ๆ

ขึ้นอยู่กับภาระและหน้าที่ของสภาครู สภาบริหารควรแต่งตั้งผู้บริหารอื่น ๆ เจ้าหน้าที่การบัญชี เลขานุการ เสมียนพนักงาน เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนงานต่าง ๆ

5.1.3 ที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมาย

สภาครูควรมีอำนาจที่จะแต่งตั้งที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมายคนหนึ่งหรือมากกว่า เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องราวทางด้านนิติกรรม ทั้งที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่การขึ้นทะเบียนและปัญหาทางวินัยของสภาบริหารองค์กร

การเตรียมการด้านการเงิน

5.2 เพื่อให้แน่ใจว่าสภาครูเป็นหน่วยงานที่มีเครดิตและรักษาภาพพจน์ความเป็นอิสระไว้ได้ เหมือนกับหน่วยงานวิชาชีพอื่น ๆ คือ มีความเป็นอิสระในด้านการเงิน อาศัย

ประสบการณ์จากหน่วยงานวิชาชีพอื่น ๆ ที่มาของรายได้ควรมาจากค่าสมาชิก ค่าขึ้นทะเบียน และการต่อทะเบียนของสมาชิก

5.3 คณะกรรมการเตรียมการได้เสนอแนะต่อรัฐบาลว่า รัฐบาลควรจะให้งบประมาณครั้งแรกเพื่อสนับสนุนการทำงานระยะเริ่มต้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในราคาหรือในสิทธิพิเศษ คณะกรรมการมีความเห็นว่า ตามนโยบายที่แถลงเมื่อ ค.ศ. 1998 เลขานุการได้ประกาศว่า รัฐบาลจะให้ทุนสภาครูจำนวน 20 ล้าน เพื่อการก่อตั้ง

ประเภทของสมาชิก/ค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนและค่าธรรมเนียมการต่อทะเบียน

5.4 ในระหว่างที่มีการอภิปรายกลุ่ม มีผู้สนใจจำนวนมากเกี่ยวกับประเภทของสมาชิก ค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนและการต่อทะเบียน ในฐานะที่เป็นหน่วยงานอิสระทางวิชาชีพ สภาครูควรมีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมของตนเอง คณะกรรมการเตรียมการจึงขอเสนอว่ากฎหมายในอนาคตนั้นควรจะให้อำนาจสภาครูที่จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม โดยกฎหมายไม่ต้องกำหนดไว้ว่าจะต้องคิดค่าธรรมเนียมเท่าใด จากการประเมินขั้นแรกของคณะกรรมการเตรียมการ เห็นว่า ค่าธรรมเนียมนั้นควรจะคุ้มกับค่าใช้จ่ายซึ่งคงอยู่ประมาณ 200-300 เหรียญต่อปี เพื่อเป็นเอกสารอ้างอิง แพทย์สภาคิดค่าขึ้นทะเบียนครั้งแรก 835 เหรียญ และค่าธรรมเนียมสำหรับใบรับรองในการปฏิบัติงานประจำปี 420 เหรียญ สำหรับนักสังคมสงเคราะห์ค่าขึ้นทะเบียนครั้งแรก 400 เหรียญ และค่าบำรุงสมาชิกประจำปี 600 เหรียญ

บทที่ 6

ปัญหาอื่น ๆ

กลไกการอุทธรณ์

6.1 ตามกฎหมายการศึกษา มีกลไกการอุทธรณ์ต่อการตัดสินใจของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งกรณีที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนและถอนทะเบียนด้วย กระบวนการอุทธรณ์เช่นนี้ ดำเนินงานโดยคณะกรรมการอุทธรณ์ ซึ่งแต่งตั้งโดยเลขาธิการ กฎหมายยังได้กำหนดต่อไปอีกเกี่ยวกับสิทธิในการอุทธรณ์ทั้งของกระทรวงศึกษาธิการและของผู้อุทธรณ์ต่อการตัดสินใจของคณะกรรมการอุทธรณ์ ก็สามารถทำได้โดยการอุทธรณ์ต่อสภาบริหาร หรือ Executive Council อย่างไรก็ตาม ถ้าหากอำนาจการขึ้นทะเบียนจะต้องเปลี่ยนจากกระทรวงศึกษาธิการมาเป็นสภาครูในเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต กลไกการอุทธรณ์ดังกล่าวก็คงจะไม่เหมาะสม

6.2 ในกรณีใด ๆ ก็ตาม หน่วยงานซึ่งบริหารตนเอง เช่น สภาครูก็ควรจะมีกลไก การอุทธรณ์ของตนเอง คณะกรรมการเตรียมการขอเสนอว่ากฎหมายในอนาคตนั้นควรจะมีเปิดช่องทางให้มีการอุทธรณ์สำหรับบุคคลผู้ซึ่งรู้สึกว่าการตัดสินใจของสภาครูทำให้ตนเสียหาย บุคคลเช่นนั้นควรจะรวมผู้ซึ่งสมัครขอขึ้นทะเบียน แต่ได้รับการปฏิเสธหรือการขึ้นทะเบียนที่ ถูกสั่งพักหรือถูกถอดถอนโดยสภาครู ตลอดทั้งผู้ซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับวินัยและถูกดำเนินการ โดยสภาครู

6.3 คณะกรรมการเตรียมการได้พิจารณากระบวนการขององค์กรวิชาชีพอื่น เช่น ภายใต้อำนาจกฎหมายเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนทางการแพทย์ การอุทธรณ์เรื่องการออกไปประกอบ วิชาชีพ ซึ่งร้องเรียนต่อสภาเต็มรูป โดยถือว่าการตัดสินใจของสภาเต็มรูปนั้นถึงที่สุด การร้อง เรียนเกี่ยวกับปัญหาเรื่องระเบียบวินัยและการตัดสินใจในความเหมาะสมของการปฏิบัติงาน ทางทางการแพทย์ต่อศาลอุทธรณ์ ตามกฎหมายของนักสังคมสงเคราะห์การร้องเรียนเกี่ยวกับการ ตัดสินใจของคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจของคณะกรรมการ รวมทั้ง การขึ้นทะเบียน การต่อทะเบียน และปัญหาทางวินัยก็ต้องไปที่ศาลอุทธรณ์อีกเช่นกัน ในทั้งสองกรณีการตัดสินใจของศาลอุทธรณ์ถือว่าถึงที่สุด

6.4 ตามความเห็นที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ก็คงจะเป็นทางเลือกเรื่องกลไกการอุทธรณ์ อีก 2 ทาง ประการแรก คือ อนุญาตให้ผู้ร้องเรียนร้องเรียนต่อด้านการตัดสินของสภาครู ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานภายในอำนาจของสภาครู โดยร้องเรียนที่ศาลอุทธรณ์ ทางเลือกที่ 2 ก็คือ ร้องเรียนต่อด้านคำสั่งด้านวินัยของสภาครู ซึ่งก็โดยศาลอุทธรณ์อีกเช่นกันใน ขณะที่อำนาจในการจัดการและการร้องเรียนเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนและการทดลองปฏิบัติงานก็ควรจะดำเนินการโดยสภาบริหาร คณะกรรมการเตรียมการต้องการที่จะได้ฟังแนว ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับวิธีการที่ดีที่สุดที่จะทำให้เกิดความสมดุลในการคุ้มครอง อย่างสูงสุดต่อสิทธิและผลประโยชน์ของครูและของสภาครู และก็เป็นการลดค่าใช้จ่าย ในทางกฎหมายที่จะเกิดขึ้นทั้งสองฝ่ายให้ต่ำที่สุด

6.5 ทางเลือกอีกทางหนึ่งที่เป็นไปได้เกี่ยวกับปัญหาค่าใช้จ่ายทางกฎหมายสำหรับ สภาครู ก็คือ สภาครูควรให้มีการประกันที่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายด้านกฎหมายด้วย การ ประกันเช่นนั้นอาจจะครอบคลุมถึงการเรียกค่าเสียหายอันเกิดขึ้นจากการอุทธรณ์อีก ด้วย

การทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับครูอื่น ๆ

6.6 ภารกิจและหน้าที่ปัจจุบันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับครู เช่น สภาจรรยาบรรณ วิชาชีพครูแห่งฮ่องกง และศูนย์ครูของฮ่องกง ก็คงจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับสภาครูตามที่ กำหนดไว้ในข้อ 3.1 เพื่อจะหลีกเลี่ยงความเหลื่อมล้ำในหน้าที่กัน ดังนั้น จึงควรพิจารณารวม เอาหน้าที่ของสภาจรรยาบรรณวิชาชีพครูแห่งฮ่องกงและศูนย์ครูของฮ่องกงให้อยู่ภายใต้ สภาครู เมื่อสภาครูได้รับการแต่งตั้งอย่างถาวรเรียบร้อยแล้ว ในช่วงเริ่มต้นควรจะมีการ ถ่ายโอนหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานทั้งสองนั้นเป็นระยะ ๆ ตามความพร้อมของสภาครู

6.7 ในส่วนของคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านการฝึกหัดครูและคุณสมบัติของครู หน้าที่ ส่วนหนึ่งของกรรมการชุดนี้ ก็คือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการฝึกหัดครูและคุณสมบัติของ ครู ซึ่งควรจะเป็นบทบาทสำคัญของสภาครู เพราะฉะนั้นจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะโอนหน้าที่ นี้ให้แก่สภาครูทั้งหมด

การตั้งชื่อ

6.8 ในระหว่างที่มีการอภิปรายกลุ่มได้มีความเห็นว่าควรจะใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาจีนจึงจะเป็นที่ยอมรับเช่น อาจจะต้องตั้งชื่อว่า “General Teaching Council” หรือ “.....” (ชื่อในภาษาจีน) บางคนมีความเห็นว่าชื่อ “General Teaching Council” ไม่สอดคล้องกับชื่อในภาษาจีน แม้ว่าชื่อนี้เป็นชื่อที่ใช้ในสกอตแลนด์ และเป็นชื่อที่ทุก ๆ คนส่วนมากจะเข้าใจ บางคนก็เสนอว่าชื่อภาษาจีนนั้นไม่ได้สะท้อนธรรมชาติขององค์กรที่เป็นหน่วยงานของรัฐอย่างชัดเจน คณะกรรมการเตรียมการก็ขอฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านในปัญหานี้ด้วย

บทที่ 7

บทสรุป

7.1 รายการต่อไปนี้เป็นคำถามซึ่งสรุปประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับการจัดตั้งสภาครูใน
ฮ่องกง คณะกรรมการเตรียมการต้องการฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากท่านใน
ปัญหาเหล่านี้ และสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ด้วย

(1) สภาครูควรมีอำนาจและหน้าที่อะไรบ้าง เมื่อตั้งได้เต็มรูปแบบแล้ว (ข้อ 3.1)
ควรหรือไม่ที่สภาครูควรจะได้รับหน้าที่เป็นระยะ ๆ ถ้าหากเป็นเช่นนั้นลำดับความสำคัญ
ควรจะเป็นเช่นไร (ข้อ 3.2 และ 3.3)

(2) การขึ้นทะเบียนกับสภาครูควรจะเป็นการบังคับหรือไม่ (ข้อ 3.8) สภาครู
ควรจะเกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนและการถอนทะเบียนมากน้อยแค่ไหน และอย่างไร บท
บาทของสภาครูควรมีอะไรบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจในการขึ้น
ทะเบียนครูในปัจจุบัน (ของกระทรวงศึกษาธิการ) (ข้อ 3.9 - 3.11)

(3) ครูประเภทใดบ้างควรจะได้รับอำนาจของสภาครู ควรหรือไม่ที่สภา
ครูจะมีอำนาจครอบคลุมครูทั้งหมดผู้ซึ่งจำเป็นต้องขึ้นทะเบียนภายใต้กระทรวงศึกษาธิการ
ตามกฎหมายในปัจจุบัน (ข้อ 3.12 และ 3.13) ควรหรือไม่ที่ครูในโรงเรียนรัฐบาลจะต้องขึ้น
ทะเบียนกับสภาครูเช่นเดียวกับเพื่อนครูในโรงเรียนประเภทอื่นที่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาล
ควรหรือไม่ที่สภาครูจะขยายขอบเขตของสมาชิกภาพไปถึงนักศึกษาครู อาจารย์ในสถาบัน
การฝึกหัดครู บุคลากรทางการศึกษาที่ทำงานในกระทรวงศึกษาธิการ และ คณะครูที่ทำ
การสอนภายใต้สภาอาชีพศึกษา (ข้อ 3.14 - 3.16)

(4) ควรหรือไม่ที่ครูปัจจุบันซึ่งอยู่ในสถานภาพได้รับอนุญาตและได้ขึ้น
ทะเบียนตามกฎหมายการศึกษาจะได้รับอนุญาตให้คงสถานภาพของตนเองไว้เมื่อมีการจัด
ตั้งสภาครูขึ้นแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูซึ่งอยู่ในสถานภาพขึ้นทะเบียน แต่ไม่เคยได้รับการ
ฝึกงาน จะให้อยู่ในสถานภาพการขึ้นทะเบียนเต็มรูปแบบภายใต้สภาครูหรือไม่ โปรดระลึกว่าวัตถุประสงค์

ประสงค์ระยะยาวของรัฐบาลนั้นต้องการส่งเสริมให้ครูทุกคนเป็นครูที่ได้รับการฝึกวิชาชีพ (ข้อ 3.19)

(5) ในระยะเวลาต่อไปควรหรือไม่ที่จะให้อำนาจสภาครูดูแลความเหมาะสมสำหรับครูที่จะเข้ามาสู่อาชีพครู หลังจากที่ได้ผ่านการทดลองงานมาแล้ว ถ้าหากเป็นเช่นนั้น ควรจะอย่างไร (ข้อ 3.20 - 3.21)

(6) ควรหรือไม่ที่จะให้อำนาจสภาครูในการจัดทำและบังคับใช้จรรยาบรรณครู (ข้อ 3.22)

(7) ควรหรือไม่ที่จะให้อำนาจสภาครูมีอิทธิพลต่อโปรแกรมการเรียนการสอน ฝึกหัดครูในท้องถิ่น และควรจะให้มากน้อยเพียงใด (ข้อ 3.23 - 3.28)

(8) ขนาดที่เหมาะสมของสภาบริหารของสภาครูควรจะเป็นเท่าใด ควรหรือไม่ที่สภาบริหารควรมีกรรมการหรือสมาชิกดังต่อไปนี้ สมาชิกครูที่มาจาก การเลือกตั้ง สมาชิกที่เป็นตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการศึกษา สมาชิกที่แต่งตั้งโดยรัฐบาล สัดส่วนที่เหมาะสมของสมาชิกประเภทต่าง ๆ ควรจะเป็นเช่นไร (ข้อ 4.7 - 4.13)

(9) การเลือกผู้แทนประเภทต่าง ๆ ให้มาเป็นสมาชิกในสภาบริหารของสภาครูนั้นควรจะทำอย่างไร (ข้อ 4.1 - 4.6 และ 4.14 - 4.17)

(10) กลไกการอุทธรณ์ควรจะดำเนินการอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์อย่างสูงสุดของทั้งครูและของสภาครู และในอีกแง่หนึ่งเพื่อลดค่าใช้จ่ายทางกฎหมายซึ่งจะเกิดขึ้นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ในระดับที่ต่ำที่สุดที่จะเป็นไปได้ (ข้อ 6.1 - 6.5)

(11) ควรหรือไม่ที่บทบาทและหน้าที่ของสภาจรรยาบรรณวิชาชีพครู แห่งฮ่องกง ศูนย์ครูของฮ่องกง และคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านการฝึกหัดครูและคุณสมบัติของครูควรอยู่ภายใต้สภาครูในเวลาต่อมา ถ้าหากเป็นเช่นนั้นควรดำเนินการเป็นระยะอย่างไร (ข้อ 6.6 - 6.8)

(12) ชื่อที่เหมาะสมที่สุดของหน่วยงานวิชาชีพครูของฮ่องกง ควรจะเป็นอย่างไร ทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาจีน (ข้อ 6.9)